

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/13/EB

2002/EES/23/31

frá 26. febrúar 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/18/EB um veitingu leyfa til járnbrautarfyrirtækja(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,með hliðsjón af álitni svæðanefndarinnar⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 22. nóvember 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 91/440/EBE frá 29. júlí 1991 um þróun járnbrauta innan bandalagsins⁽⁵⁾ er járnbrautarfyrirtækjum og samtökum járnbrautarfyrirtækja milli landa tryggður ákveðinn réttur til aðgangs að alþjóðlegum járnbrautarflutningum.
- 2) Til að tryggja áreiðanlega og fullnægjandi þjónustu er nauðsynlegt að hafa sameiginlegt leyfisveitingarkerfi til að tryggja að öll járnbrautarfyrirtæki uppfylli á hverjum tíma tilteknar kröfur að því er varðar góðan orðstír, tryggja fjárhagsstöðu og faglega hæfni til að geta verndað viðskiptamenn og þriðju aðila og boðið þjónustu þar sem öryggi er á háu stigi.

3) Til að tryggja að rétti til aðgangs að grunnvirkjum járnbrauta væri beitt á einsleitán hátt og án mismununar í öllu bandalaginu var, í tilskipun ráðsins 95/18/EB⁽⁶⁾, tekin upp leyfisveiting fyrir járnbrautarfyrirtæki sem veita þjónustuna sem kveðið er á um í 10. gr. tilskipunar 91/440/EBE og voru þessi leyfi skyldubundin fyrir starfrækslu slíkrar þjónustu og giltu í öllu bandalaginu.

4) Þar sem sum aðildarríki hafa rýmkað aðgangsrétt umfram það sem kveðið er á um í tilskipun 91/440/EBE virðist nauðsynlegt að tryggja réttláta og gagnsæja málsmeðferð án mismununar fyrir öll járnbrautarfyrirtæki, sem eru með starfsemi á þessum markaði, með því að láta meginreglurnar um leyfisveitingu, sem mælt er fyrir um í tilskipun 95/18/EB, ná til allra starfandi fyrirtækja í greininni.

5) Til að uppfylla betur upplýsingaskyldu sína skulu aðildarríkin og framkvæmdastjórnin tryggja að öll aðildarríki og framkvæmdastjórnin fái betri upplýsingar. Í samræmi við gildandi venjur og röklega túlkun á tilskipun 95/18/EB skulu upplýsingarnar, sem aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni ber að veita, einnig ná til útgefna leyfa.

6) Æskilegt er að tryggja að járnbrautarfyrirtæki, sem hafa leyfi og stunda vöruflutninga milli landa, virði gildandi tolla- og skattaákvæði sem við eiga, einkum að því er varðar tollameðferð við umflutning.

7) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna, eins og þær eru settar fram í 5. gr. sáttmálans, geta aðildarríkin ekki náð nægilega vel markmiðunum með þessari tilskipun, það er setningu meginreglna um leyfisveitingu til járnbrautarfyrirtækja og gagnkvæma viðurkenningu slíkra leyfa í öllu bandalaginu, vegna hinna augljósu alþjóðlegu áhrifa þess að veita slík leyfi og verður þeim því, sökum þess hve þau hafa mikil áhrif milli landa, betur náð á vettvangi bandalagsins. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram þessum markmiðum.

8) Breyta ber tilskipun 95/18/EB til samræmis við þetta.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 75, 15.3.2001, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 118/2001 frá 28. september 2001 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 60, 6.12.2001, bls. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 321, 20.10.1998, bls. 8, og Stjtið. EB C 116 E, 26.4.2000, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 209, 22.7.1999, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 57, 29.2.2000, bls. 40.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. mars 1999 (Stjtið. EB C 175, 21.6.1999, bls. 119), staðfest 16. september 1999 (Stjtið. EB C 54, 25.2.2000, bls. 56), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. mars 2000 (Stjtið. EB C 178, 27.6.2000, bls. 23) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. júlí 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 1. febrúar 2001 og ákvörðun ráðsins frá 20. desember 2000.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 237, 24.8.1991, bls. 25. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/12/EB (Stjtið. EB L 75, 15.3.2000, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 143, 27.6.1995, bls. 70.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 95/18/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„*1. gr.*

1. Þessi tilskipun fjallar um þær viðmiðanir sem eru í gildi um útgáfu, endurnýjun eða breytingar á leyfum aðildarríkjanna til handa járnbrautarfyrirtækjum sem hafa verið eða verða stofnuð í bandalaginu.

2. Aðildarríkin geta undanskilið frá gildissviði þessarar tilskipunar:

a) fyrirtæki sem starfrækja einungis farþegaflutninga á sjálfstæðum stað- eða svæðisbundnum járnbrautargrunnvirkjum;

b) járnbrautarfyrirtæki sem takmarka starfsemi sína við farþegaflutninga í borgum eða útborgum;

c) járnbrautarfyrirtæki sem takmarka starfsemi sína við svæðisbundna farmflutninga sem falla ekki undir gildissvið tilskipunar 91/440/EBE;

d) fyrirtæki sem stunda einungis farmflutninga á járnbrautargrunnvirkjum í einkaeign sem eru einungis til þess gerð að eigandi þeirra geti notað þau til eigin farmflutninga.

3. Fyrirtæki með starfsemi, sem eingöngu tekur til ferða fram og til baka með ökutæki um Ermarsundsgöngin, eru undanþegin gildissviði þessarar tilskipunar.“

2) Í stað a-liðar 2. gr. komi eftirfarandi:

„a) „járnbrautarfyrirtæki“: opinbert eða einkarekið fyrirtæki sem hefur aðalstarfsemi sína á sviði járnbrautarflutninga á vörum og/eða farþegum og er skuldbundið til að leggja til dráttaraflíð; þetta á einnig við um fyrirtæki sem eingöngu leggja til dráttarafl“.

3. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„*3. gr.*

Hvert aðildarríki skal útnefna þann aðila sem ber ábyrgð á að gefa út leyfi og að gegna þeim skyldum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Leyfi skulu gefin út af aðila sem hefur ekki sjálfur járnbrautarflutninga með höndum og er óháður þeim aðilum eða fyrirtækjum sem það gera.“

4) Eftirfarandi málsgrein bættist við 4. gr.:

„5. Leyfi skal gilda á öllu yfirráðasvæði bandalagsins.“

5) Í stað fjórða undirliðar 6. gr. komi eftirfarandi:

„– hafi ekki verið sakfelldur fyrir alvarleg eða ítrekuð brot á lögum um félagsleg réttindi eða vinnulöggjöf, þar með talið vanefndir á skyldum samkvæmt vinnuverndar- og heilbrigðislöggjöf, eða skyldum samkvæmt tollalögum þegar um það er að ræða að fyrirtæki sækist eftir að starfrækja vöruflutninga yfir landamæri sem eru háðir tollameðferð“.

6) Í stað 8. mgr. 11. gr. komi eftirfarandi:

„8. Þegar leyfisyfirvald gefur út, sviptir tímabundið, afturkallar eða breytir leyfi skal aðildarríkið, sem í hlut á, þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um það. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum þegar í stað“.

7) Í stað 12. og 13. gr. komi eftirfarandi:

„*12. gr.*

1. Auk þeirra krafna, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, skal járnbrautarfyrirtæki einnig fara að þeim ákvæðum landslaga og reglugerða sem eru samrýmanleg lögum bandalagsins og er beitt án mismununar, einkum að því er varðar:

a) sérstakar tæknilegar og rekstrarlegar kröfur um járnbrautaþjónustu;

b) öryggiskröfur sem gilda um starfslið, járnbrautarfarartæki og innra skipulag fyrirtækisins;

c) ákvæði um heilbrigði, öryggi, félagslegar aðstæður og réttindi starfsmanna og neytenda;

d) kröfur sem gilda um öll fyrirtæki í viðkomandi járnbrautargeira með það fyrir augum að það geti orðið neytendum til hagsbóta eða verndar.

2. Járnbrautarfyrirtæki getur hvenær sem er vísað til framkvæmdastjórnarinnar spurningu um það hvort innlend lög séu samrýmanleg lögum bandalagsins og einnig því hvort slíkum kröfum sé beitt án mismununar. Ef framkvæmdastjórnin telur að ákvæðum þessarar tilskipunar hafi ekki verið fullnægt skal hún skila álitum um rétta túlkun tilskipunarinnar, samanber þó 226. gr. sáttmálans.

13. gr.

Járnbrautarfyrirtæki skulu virða þá samninga sem gilda um alþjóðlega járnbrautarflutninga og eru í gildi í aðildarríkjunum þar sem þau starfa. Þau skulu einnig virða viðkomandi tolla- og skattaákvæði.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 15. mars 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. febrúar 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. LINDH

forseti.